

OBISKALA NAS JE MINISTRICA DR. HELENA JAKLITSCH

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu pri rojakih v Argentini in Braziliji

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Helena Jaklitsch, je obiskala rojake v Argentini in Braziliji. 10-dnevni obisk v Južno Ameriko je ministrica pričela 8. oktobra 2021. V Svobodni Sloveniji boste lahko brali razna poročila o sestankih in obiskih, ki jih je ministrica imela med nami, v teh vrsticah pa želimo objaviti le kratek povzetek vseh dejavnosti tega obiska.

PETEK, 8. OKTOBER 2021

Po prihodu na buenosaireško letališče je ministrica namenila prvi pogovor poučevanju in znanju slovenskega jezika v Argentini. Preko videokonference se je pogovorila s prof. Tjašo Lorbeč, ki vodi lektorat na Filozofski Univerzi v Buenos Airesu in na fakulteti v La Plati, prof. Majo Kračun, ki lektorat vodi na katoliški in na državni univerzi v Córdoba in Nino Iskanović, učiteljico slovenskega jezika pri slovenskih skupnostih v Rosariu, Bernalu in Chacu.

Po pogovoru je dr. Jaklitsch obiskala slovensko skupnost v Berissu, blizu La Plate. Društvo je ravno ta dan praznovalo 18-letnico delovanja. Povezuje potomce predvojnih slovenskih izseljencev, ki so prišli predvsem iz Primorske. Ministrico je sprejela predsednica društva, Alicia Zubiaga Škaraban, skupno z lepim številom članov, med katerimi je bilo kar nekaj mladih in otrok.

Večer prvega dne obiska v Argentini je ministrica preživela med rojaki na Slovenski Pristavi v Castelarju. Predsednik Albin Magister je ministrici razkazal prostore doma. Pripravili so tudi program, kjer so predstavili svoje dejavnosti in zgodovino Pristave.

SOBOTA, 9. OKTOBER 2021

Drugi dan obiska v Argentini je ministrica pričela pri najmlajših. Obiskala je slovensko osnovno šolo Antona Martina Slomška v Ramos Mejiji. Šola deluje že več kot 70 let in je ena izmed najštevilčnejših slovenskih šol v Argentini. Z otroci slovenske šole je dr. Jaklitsch posadila drevo, ki bo še dolgo spominjalo na srečanje. Obisk so zaključili s tradicionalnim slovenskim zajtrkom.

Sledilo je srečanje s predsednikom in odborniki Slomškovega doma, ki letos praznuje 60-letnico plodnega delovanja in združuje več generacij Slovencev, ki živijo v okolici Ramos Mejije. Ministrici so predstavili dejavnost, ki Slomškov dom razvija in izzive slovenske skupnosti v bodoče.

Po obisku Slomškovega doma je ministrica obiskala Rožmanov dom, ki je namenjen bivanju in oskrbovanju starejših Slovencev.

V nadaljevanju je dr. Jaklitsch obiskala podjetje Interpack, ki spada v poslovno skupino zavednega Slovenca Hermana Zupana in je med vodilnimi podjetji za izdelavo embalaže v Latinski Ameriki. Zaposluje več kot 1500 ljudi v tovarnah v Argentini, Braziliji in Čilu.

Kasneje se je ministrica srečala s člani upravnega odbora novoustanovljene Slovensko-argentinske gospodarske zbornice (SIAR). Zbornico so slovenski podjetniki, ob podpori slovenskega veleposlanika v Argentini Alaina Briana Berganta, ustanovili v torek, 5. oktobra letos. Naloga zbornice bo vzpostaviti tesnejše gospodarsko povezovanje med Argentino in Slovenijo.

Dan je ministrica nadaljevala v Slovenskem domu San Martín, kjer se je najprej srečala s članicami Zveze slovenskih mater in žena. Članice so ministrici predstavile njihovo delovanje z namenom utrjevanja slovenske kulture in narodne zavesti, predvsem pa je zveza usmerjena v socialno delovanje in pomoč potrebnim rojakom slovenske skupnosti.

Zadnje srečanje je bilo namenjeno predsedniku in odbornikom Slovenskega doma v San Martínu. Dom le lansko leto obeležil 60-letnico bogatega delovanja. Z ministrico so se pogovorili tudi o izzivih, s katerimi se soočajo in se ji zahvalili za vso podporo Urada in slovenske države.

NEDELJA, 10. OKTOBER 2021

Ministrica se je udeležila 66. Slovenskega dne in 65. obletnice slovenskega doma Naš dom San Justo. Slovesnost se je pričela s slovesno sveto mašo v sanhuški stolnici. Po maši so zbrani odšli v Naš dom, kjer je sledilo dviganje zastav ter skupni zajtrk. Po njem se je odvila svečana akademija. Ministrica je podelila priznanja ustanovam, ki so v lanskem in letošnjem letu praznovale pomembne obletnice delovanja. Predsednik Zedinjene Slovenije

Jure Komar se je v imenu vseh Slovencev v Argentini zahvalil za vse njeno delo ter povedal, da so jo poimenovali »ministrica srca«.

V popoldanskih urah se je dr. Jaklitsch srečala s predsednikom in odborniki Zedinjene Slovenije. Odborniki so predstavili dejavnost, še posebej pa so izpostavili skrb, s katerimi se soočajo, predvsem na področju duhovne oskrbe in učenja slovenskega jezika.

Dan je ministrica zaključila s pogovorom s slovensko mladino, ki se združuje v Mladinske organizacije SDO in SFZ. Srečanja se je udeležilo okoli sedemdeset mladih. Ministrici so predstavili svoje aktivnosti, potem pa so ji postavljali vprašanja o njej, njenem delu in o Sloveniji. Ministrica je mladini položila na srce naj ohranjajo ljubezen do slovenske besede in slovenskih korenin.

PONEDELJEK, 11. OKTOBER 2021

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu se je, v spremstvu veleposlanika Republike Slovenije v Argentini Alaina Briana Berganta, sestala s predstavniki in člani več slovenskih domov in organizacij, ki v Buenos Airesu povezujejo slovenske rojake.

Najprej se je na veleposlaništvu srečala z Mirkom Vasletom, urednikom oddaje Okence v Slovenijo, ki že 53 let povezuje Slovence, ki živijo v Argentini, Urugvaju in Braziliji. Pogovor sta zaključila z intervjujem za oddajo.

Kasneje se je ministrica srečala s predsednikom Slovenske kulturne akcije, Damianom Ahlinom, ki ji je orisal aktivnosti, načrte in izlive te organizacije.

Zatem se je ministrica odpravila v severni predel Buenos Airesa, kjer je obiskala Slovenski dom Carapachay. Ministrici so razkazali prostore in ji predstavili delovanje doma. Kljub upadu števila članov je njihov pogled na prihodnost zelo pozitiven.

Ministrica je obiskala tudi Slovensko društvo Triglav. Le manjši del članstva še ima slovenske korenine, je pa spodbudno, da so pričeli s tečajji slovenskega jezika, za katere je veliko zanimanje.

Sledil je obisk še enega društva, ki združuje predvojno emigracijo. Ministrica je obiskala Slovensko podporno prekmursko društvo Bernal. Le nekaj metrov od društvenih prostorov je manjši trg, posvečen Republiki Sloveniji.

Pot je nato ministrico vodila proti Slovenski vasi v Lanusu. Najprej se je srečala s člani slovenske nogometne ekipe Zedinjena Slovenija, ki letos praznuje 20. obletnico. Nogometaši so ministrici pripravili presenečenje. Podarili so ji dres z njenim imenom in ji naložili izziv, da se preizkusi v streljanju na gol, kar je ministrica odlično opravila. Lahko se pohvali, da je zadela gol proti odličnemu vratarju.

Sledil je ogled Hladnikovega doma in srečanje z odborniki društva Slovenska vas. V prijetnem pogovoru so ministrici predstavili življenje in delo doma, ki bo prihodnje leto praznoval 70 let.

Dan je ministrica zaključila v Slovenski hiši, središču slovenske povojne skupnosti v Argentini. V organizaciji Slovenske kulturne akcije je dr. Jaklitsch predavala o sedanjosti in prihodnosti Slovencev po svetu.

TOREK, 12. OKTOBER 2021

Pot je ministrico vodila proti jugu Argentine. Ta dan je bil namenjen obisku slovenske skupnosti v Barilochah. Spremljal jo je slovenski častni konzul v Barilochah Robert Eiletz.

Najprej je ministrica Jaklitsch obiskala Dinka Bertonclja ter njegovo ženo Romano. Dinko je andinist, ki je opravil številne prvenstvene vzpone, bil v letih 1952-1960 med najuspešnejšimi argentinskimi plezalci in prvi Slovenec na Himalaji. Dolga leta je vodil šolo smučanja v Argentini in ZDA.

Nato je ministrica obiskala Slovensko platinstvo društvo. V »Stanu« so rojaki pripravili izredno srčen sprejem. Najprej so jo pozdravili najmlajši s slovenskimi pesmicami in plesom. Ministrica je podelila priznanje Slovenski Aljaževi šoli, ki letos praznuje 60. obletnico delovanja.

SREDA, 13. OKTOBER 2021

Ministrica je obisk Slovencev v Argentini nadaljevala pri rojaki v Mendozi. Spremljal jo je častni konzul Republike Slovenije v Mendozi, Jože Šmon.

Najprej je ministrica obiskala prostore konzulata. Častni konzul ji je predstavil dejavnosti konzulata in opisal slovensko skupnost in organizacije v Mendozi.

Sledil je sprejem, ki so ministrici pripravili v Slovenskem domu člani Društva Slovencev v Mendozi. Ministrica je izročila Slovenski šoli Sv. Cirila in Metoda priznanje Urada Vlade Republike Slovenije. Šola letos praznuje 70. obletnico ustanovitve. Srečanje so z lepo pesmijo popestrili Slovenski zbor v Mendozi in Slovenski Mendoški oktet. Po uradnem programu so se rojaki še dolgo zadržali v prijetnem pogovoru z ministrico, manjkala pa nista harmonika in slovenska pesem.

ČETRTEK, 14. OKTOBER 2021

V Mendozi deluje tudi Slovenska šola Antona Martina Slomška in vrtec Angel Varuh. Gre za zasebni ustanovi Fundacije Slo, katere člani so samo Slovenci. Imajo osnovno šolo, vrtec, pa tudi dva letnika srednje šole. Ustanovi, ki ju obiskuje več kot 200 otrok, tako slovenskih kot argentinskih, učenje prepletajo s slovensko kulturo ter navadami, poučijo jih tudi o slovenskih krajih in tradiciji. Pridih slovenstva je mogoče opaziti na prav vsakem koraku, učilnice so poimenovane po slovenskih pokrajinah, skozi dan pa otroke spremljajo tudi misli škofa Slomška. Otroci in učitelji so ministrici pripravili čudovit sprejem, vrhunec pa je bila izjemno doživeto odpeta slovenska himna.

PETEK, 15. OKTOBER

Zadnji dan obiska v Argentini je ministrica v spremstvu veleposlanika RS v Buenos Airesu začela s pogovorom s člani Slovensko-argentinske gospodarske zbornice. Zbornica bo združevala podjetnike slovenskega rodu, ki pa v lokalnem okolju vodijo domača podjetja.

Pot je nato vodila ministrico v Slovensko hišo. Najprej se je ustavila pred spomenikom v spomin žrtvam komunističnega nasilja in položila venec, nato se je srečala z dušnima pastirjema dr. Juretom Rodekom in Francijem Cukjatijem, ki skrbita za duhovno oskrbo Slovencev v Buenos Airesu. Pomembna tema pogovora je bila skrb zaradi pomanjkanja slovenskih duhovnikov v Argentini.

Nato se je ministrica srečala z ravnateljem Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka Štefanom Godcem in podravnateljico Tatjano Modic Kržišnik. V pogovoru sta ministrici povedala, kako se je tečaj v pandemiji prilagodil z izvajanjem pouka prek spleta. Povedala sta tudi, da so začeli prenavljati učne programe, da bodo bolj sodobni in bolj razumljivi novim generacijam.

Ministrica si je v nadaljevanju programa ogledala arhiv Zedinjene Slovenije. Ministrico so seznanili s potekom digitalizacije arhiva, kar je izredno zahteven in dolgotrajen proces.

Dan je ministrica zaključila s pogovorom z urednico Svobodne Slovenije, glasilom Slovencev v Argentini, Mariano Poznič ter za glasilo dala tudi intervju.

Tako je ministrica dr. Helena Jaklitsch zaključila svoj obisk v Argentini, pred odhodom v domovino pa je obiskale še Slovence v Braziliji.

Skozi ves 10-dnevni obisk je ministrica srečala ogromno število Slovencev in prisluhnila njihovim izkušnjam, delu, upom, izzivom in potrebam. Vsem se je zahvalila za njihovo požrtvovalnost, plemenito delo in neštete prostovoljne ure, ki jih vlagajo za ohranjanje slovenske besede, identitete in kulture. Obenem pa je zagotovila, da jim Slovenija ter urad stoji ob strani in jim ponudila pomoč.

Za obisk, priznanja in spodbudne besede se ministrici iz srca zahvaljujemo!

Pripravi: Jože Jan

Vir: Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

MINISTRICA SE JE SREČALA Z NAŠO SKUPNOSTJO

Sestanek z odborniki ZS

V nedeljo, 10. oktobra, so se odborniki društva Zedinjena Slovenija na delovni seji srečali z ministrico za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Heleno Jaklitsch. Prisotni so bili: ministrica, dr. Helena Jaklitsch s sodelavko Ano Šket, veleposlanik v Buenos Airesu Alain Brian Bergant, druga sekretarka Urška Učakar; odborniki Zedinjene Slovenije: predsednik Jure Komar, podpredsedniki Karel Groznik, Pavel Brula in Andrej Golob, odbornici Mirjam Oblak in Mariana Poznič (ki je tudi zastopala tednik Svobodna Slovenija), dušni pastir g. Franci Cukjati, ter predstavniki slovenskih domov in organizacij: Štefan Godec (SSTRMB), Marjan Godec (Naš dom San Justo), Marko Selan (Slomškov dom), Dani Grbec (Slovenska vas), Martin Jeretina (Carapachay), Marko

SSTRMB

Ravnateljstvo Tečaja se je, na prošnjo ministrice dr. Helene Jaklitsch, sestalo z njo na zasebni seji v petek, 15. oktobra, v profesorski sobi Tečaja. Ob prijetnem pomenku je ministrica izrazila željo, da jo na prvem mestu soočimo s težavami, s katerimi se je moral Tečaj srečevati v času pandemije Covid-19. Tako smo, ob podrobni razlagi ukrepov, ki naj bi zagotovili dijakom čim lažjo premostitev, kmalu preusmerili pogovor v sedanje potrebe, težave in izzive, tako profesorjev kakor dijakov. V tej smeri je pogovor tekel tudi o potrebah posodobitve raznega učnega gradiva in vsebin, ki naj bi bile primernejše za naše današnje dijake. Razvidno je bilo, da je ministrica, ob obisku raznih osnovnih šol, kaj kmalu uvidela potrebo naše skupnosti po temeljitem načrtovanju in uvajanju tečajev slovenščine kot tujega je-

Na Slovenski Pristavi

V začetku meseca oktobra smo se Slovenci v Argentini razveselili obiska ge. ministrice za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Helene Jaklitsch. Prispela je v našo državo zgodaj zjutraj v petek, 8. oktobra, in že isti dan začela z obiski Slovencev in slovenskih skupnosti. Na Pristavo je prišla že prvi dan, v petek ob 19. uri. Spremljala sta jo veleposlanik v Buenos Airesu, g. Alain Brian Bergant in sekretarka Ana Šket. Že pri vhodu jih je toplo sprejel predsednik doma, g. Bine Magister ml. in ministrica se je podpisala v knjigo gostov. Nato so šli na dvorišče, kjer so bili zbrani pristavski odbor in predstavniki raznih odsekov Društva Slovenska Pristava. Gosti so pozdravili vse navzoče in za tem je g. predsednik ministrici razkazal naš dom: ogledala si je igrišča in učilnice, kjer se je pogovorila z go. ravnateljico Prešernove šole, Andrejko Papež. Kapelo ji je razkazal mežnar, g. Franc Zurc. Očarana je bila tudi v kuhinji, ko

Škulj (San Martin), Bine Magister (Pristava). Pogovor je potekal v prijaznem vzdušju in ob okusni malici. Po uvodnih pozdravih je vsak od prisotnih odbornikov, oz. zastopnikov, na kratko opisal delovanje, izzive in težave, s katerimi se soočajo. Opazili smo, da imajo vsa društva podobne težave: posledice zaprtja zaradi pandemije, odhajanje mladih v Slovenijo ali v druge države, pomanjkljivo znanje slovenščine, predvsem v najmlajših generacijah, pomanjkanje aktivnih moči za dosegajočih ciljev. Ministrica in tudi zastopniki veleposlaništva so z zanimanjem poslušali, kar je vsak od navzočih javnih delavcev naše skupnosti povedal. V odgovor so nam zagotovili nadaljno pomoč in sodelovanje Slovenije za našo skupnost, skupaj z besedami zahvale za delo, ki ga opravljamo za ohranjanje slovenstva in spodbude za bodočnost.

zika. Tudi o morebitnem nadaljevanju le-teh na srednješolski ravni smo izmenjali mnjenja. Posebno zanimanje je izrazila o podrobnostih potovanja v Slovenijo naših petošolcev, in njegov neposredni doprinos k njihovi narodni zavesti in motivaciji k aktivnemu sodelovanju v naši skupnosti. V tem smislu je tudi poudarila, da je Urad na voljo za reševanje raznih težav, ki so, in še bodo nastajale pri njihovem potovanju, a seveda tudi v primeru, da bi se naša skupnost, preko pristojnih ustanov, odločila za preusmeritev tovrstnih programov, bodisi v starosti ali pa v njihovi vsebini. Zaključili smo srečanje z izmenjavo priložnostnih daril in fotografiranjem. Izrazili smo obojestransko željo, da bi se tovrstna srečanja nadaljevala v bodoče, in tako tudi krepila vez Slovencev na skrajnem koncu sveta z matično domovino.

Štefan Godec

je videla mlade, ki so za večerjo pripravljali izvrstno meso na ražnju. Vsi navzoči so se podali v dvorano, kjer je sledila večerja. Najprej je g. predsednik doma izrekel dobrodoščilo. Povedal je, da imamo na Pristavi prostor druženja, prijateljstev, kjer so že naši predniki gradili skupni prostor in ki aktivno deluje že več kot petdeset let, in želimo, da bi Pristava bila še dolga leta topla drugi dom vsem, ki prihajajo za nami. V znamenje hvaležnosti za ta obisk je ge. Ministrici izročil »Zbornik spominov ob 50. obletnici 1967-2017«, topla argentinski šal in lep šopek rož. Za tem je pozdravila tudi dr. Helena Jaklitsch. Izrazila je veselje ob ponovnem obisku Argentine, saj je že četrtič v tej državi in je že delno poznala delovanje slovenskih domov, čeprav je tokratno potovanje prvo v vlogi ministrice za Slovence v zamejstvu in po svetu. Pozvala nas je, naj še naprej vztrajno gojimo slovensko besedo, kulturo in ljubezen do Slovenije. Sledil je ogled kratkega posnetka, kjer smo lahko videli najvažnejše dejavnosti na Pristavi. Ob prijetni slovenski glasbi, na zaslonu pa slikah raznih prireditvev in srečanj na Pristavi, je sledila slastna večerja. Dr. Helena Jaklitsch je želela poklepetati z vsemi prisotnimi, zato je hodila od mize do mize in se pozanimala za pogled in delovanje navzočih, ter jih spodbujala k nadaljnjemu delovanju. Prijateljski klepet se je slišal še pozno v noč. Razšli smo se veseli zaradi lepega srečanja in polni upanja za našo bodočnost.

Pristava

V Slomškovem domu

V soboto, 9. oktobra, nas je v Slomškovem domu obiskala ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Helena Jaklitsch. Spremljala sta jo veleposlanik v Buenos Airesu, g. Alain Brian Bergant in ga. Urška Učakar, svetovalka na veleposlaništvu.

Najprej smo zapeli obe naši himni, nato so se učenci Slomškove šole zbrali in ji zapeli, potem je vsakega ogovorila in jim podarila sladkarije! Na vrtu doma je ministrica s pomočjo mladih vsadila oljčno drevo. Gabrijela Tomazin, ki vodi naš »vrtni klub« je pripravila vse potrebno in jo tako pozdravila: »Pozdravim vas v imenu Vrtnega kluba. Kdo smo? Druži nas ljubezen do narave in vrtnarstva. Izmenjavamo si sadike, semena in predvsem koristne nasvete. V skupini nas je okoli trideset, večkrat pa za izredno akcijo pokličemo mlade moči na pomoč. Tako danes tudi Vas povabimo, da skupaj vsadimo oljčno drevo, kot simbol miru, opomin na važnost druženja, integracije in medsebojnega prijateljstva«. Potem smo se vsi pomaknili v gostinske prostore, kjer nas je na lepo pripravljeni mizi čakal tradicionalni slovenski zajtrk, na drugi mizi pa tudi »argentinski zajtrk«.

Dr. Heleno Jaklitsch je nato pozdravil predsednik Slomškovega doma, Marko Selan: »Dobrodošla DOMA!!! To je geslo že dolgoletnega praznovanja v Sloveniji; danes pa tudi zelo primerno ob Vašem obisku. Večkrat ste bili med nami in z nami delili naša družabna srečanja, nedeljske zajtrke, pogovore, slišali o naših težavah in tako občutili, kako doživljamo slovenstvo na tujem. Videli ste, kako se soočamo s težavami in kako se veselimo lepih trenutkov. In kako med enim in drugim iščemo ravnotežje. ... Naš največji izziv je ta, da Dom ostane kraj, kamor člani redno, navdušeno in veselo zahajajo, pa tudi sodelujejo in se vključijo v dejavnosti doma. In vse to seveda v slovenskem duhu ter ljubezni do slovenstva. Slomškov dom je DOM, kamor zahajamo ljubitelji SLOVENSTVA, danes ne več samo izseljenci temveč generacija sinov teh, ki so prišli iz Slovenije, naši otroci in pa tudi že četrta generacija, ki prav v teh letih že nastaja. V Domu se goji slovenska zavest: učimo in izpopolnjujemo se v slovenskem jeziku, spoznavamo slovensko kulturo, navade, običaje, učimo se peti po slovensko, skratka, mislimo in živimo po slovensko. ... A ne glede na vse izkušnje, ki smo jih pridobili skozi 60 let delovanja, nas realnost vsak dan znova preseneča, postavlja nove izzive ter spreminja naše načrte in stare recepte. Želimo še naprej ostati del Slovenije na

tujem. Po tolikih desetletjih delovanja v zvestobi domovini danes vemo, da bomo to zmogli le s pomočjo in podporo Slovenije.« Marjana Grabnar, voditeljica Slomškove šole je ministrico pozdravila in ji podala kratek opis šole: »Naša šola letos praznuje 72. obletnico in 60 let odkar je v tem poslopju! V letošnjem letu obiskuje pouk 41 učencev in učenk. Tudi 15 učiteljic in učiteljev delimo to krasno nalogo, da učimo otroke slovenski jezik. Po karanteni in odhodu bivšega voditelja in učitelja petja v Slovenijo, smo ostali kot po potresu. Poiskali smo nove učne moči in po najboljših močeh nadaljujemo s tem delom! Realna situacija je, da učenci v starejših razredih še dobro govorijo in razumejo slovensko, v nižjih je pa vsako leto težje. Otroci so že tretja in četrta generacija v zdomstvu! Ampak vsi otroci z velikim veseljem obiskujejo slovensko Slomškovo šolo!« Potem je tudi Miki Bokalič tako povedala: "Dobro jutro! Jaz predstavljam skupino Mladcev in mladenk Slomškovega doma. Letos jih je 12. Radi prihajajo in se zabavajo in uživajo. To je tudi priložnost, da se med seboj spoznajo. Upamo, da bomo lahko konec leta šli na taborjenje. To je kar si najbolj želijo!!« Nato jo je nagovoril Jože Oblak v imenu pastoralnega sveta: »Vsako nedeljo in cerkveni praznik pripravimo v domu oltar za Sveto daritev. Spremljamo mašnika s pesmijo in molitvijo, staro in mlado, vsak kot more. Kot izziv imamo nadaljevanje, ker je to nas vseh osebna odločitev. Imamo pa dolžnost, kot Kristjani in Slovenci, to predati naslednjim generacijam. Vsak trud obrodi sad, to vemo; vedno je dobrodošla pomoč in bodrilno spremstvo. Prosimo Vas, da nam pomagate s prošnjo Cerkvi: manjka slovenskih duhovnikov za oskrbo skupnosti. Argentina jih je poslala veliko, sedaj jih potrebujemo". Ministrica se je zahvalila za lep sprejem in nam spodbudila, da z veseljem še naprej delamo za ohranjanje slovenstva v našem kraju. Nato smo ji izročili majhen dar, argentinski pončo, z upanjem, da bo ohranila topla spomin na nas. Veseli smo in hvaležni dr. Heleni Jaklitsch, da nas je obiskala, se z nami pogovarjala, se nam tako iskreno posvetila, zelo nam je bila blizu, zelo srčna! Iz srca hvala in nasvidenje!!

A.S.

MINISTRICA SE JE SREČALA Z NAŠO SKUPNOSTJO

V Slovenski vasi

V ponedeljek, 11. oktobra nas je v Slovenski vasi obiskala ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Helena Jaklitsch. V dvorani Hladnikovega doma je bilo vse pripravljeno za malico in kratek pogovor.

Gosti so se pripeljali malo po peti uri: veleposlanik g. Alain Brain Bergant, gospa Urška Učakar, svetovalka na Veleposlaništvu in ministrica dr. Helena Jaklitsch.

Prisrčno smo se pozdravili pri vstopu v dvorano in se posedeli za mize, obilno obložene s potico, sendviči, pecivom, kavo in čajem.

V imenu Društva Slovenska vas je pozdravila vse navzoče ga. podpredsednica Kristina Grbec Žitnik, ter na kratko opisala naše delovanje skozi 69 let z različnimi verskimi, kulturnimi in športnimi dejavnosti s ciljem, da se še naprej ohrani slovenski jezik, kultura, domoljubje in slovenske navade za nas in za naslednje generacije. Vse s posebnim poudarkom na zadnjih dveh letih, ko je pandemija pretresla ne samo našo vas ampak kar cel svet.

Omenila je seveda središče Slovenske vasi, cerkev Marije Kraljice v kateri se že 62. let vsak dan daruje slovenska sveta maša. Meseca novembra, na praznik Kristusa Kralja, bomo tudi imeli prvo sveto Obhajilo za naše otroke.

Opisala je delovanje Baragove šole, ki deluje že 72 let in jo označila kot pravi steber naše skupnosti.

Predstavila je športno, kulturno in mladinsko delovanje, čeprav je karantena veliko teh dejavnosti omejila. A mi vztrajamo

naprej in pripravljamo našo 69. obletnico, ter želimo za 70. jubilej pripraviti odsko predstavo in praznovati brez omejitev.

Nato je sledil neformalni pogovor, kjer nas je ministrica malo spraševala o naših načrtih za bodočnost. Še posebno se je razveselila, ko je ob odru videla Hladnikovo sliko in rekla, da je veliko prebrala o njem in se veselila, da je naš dom imenovan po njemu, ki je toliko storil, da bi slovenska skupnost lahko prišla v Argentino.

Vprašala je: »kako so bili začetki v vasi?« kar je tajnik društva malo opisal težke začetke in kako so se Slovenci hitro organizirali, ko nekateri sploh niso znali jezika in se tudi španščine niso nikoli naučili. »Saj jim ni bilo potrebno«, je poudaril g. Franci Sušnik, ker je eden imel mesarijo, drugi trgovino, tretji lekarno, imeli so šuštarja, krojača, šivilje, mizarje itd.

Govorila je tudi s predsednikom mladinske organizacije in vprašala, kako je bilo včerajšnje srečanje, ki ga je imela na Slovenskem dnevu z mladino. Navzoči mladi so povedali, da je bil pogovor zelo lep in se zahvalili za njeno lepo razpoloženje na vsa vprašanja mladih.

Predsednik doma, g. Vinko Glinšek je govoril tudi o finančnem položaju in o vzdrževanju društva, kako sta skupno delo in organizacija neprecenljiva na vseh področjih, bodisi za urejanje vrta in pospravljanje prostorov, kot tudi za organizacijo prireditev, kosil, itd.

Po skupni sliki in spodbudnimi besedami za naprej, si je ga. ministrica ogledala še učilnice sobotne šole »Friderika Barage« in bila zelo navdušena nad šolskimi pripomočki, ki so starši in učitelji šole pripravili za 70. obletnico (oktobra 2019).

Čas je prehitro minil. Na žalost ni bilo časa, da bi si ogledala še cerkev Marije Kraljice, farno šolo, zavetišče sv. Vincencija, plavalni bazen, ter samo Slovensko vas.

Premalo časa za tako pomemben obisk, mogoče bo pa naslednjič... ura, določena za obisk, je prehitro minila. Zahvaljujemo se za obisk in nasvidenje še kdaj!

LvS

V Carapachay-u

V ponedeljek, 11.oktobra, nas je obiskala Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Helena Jaklitsch, skupaj z svetovalko za odnose z javnostjo, Ano Šket. Spremljala sta jih veleposlanik Slovenije v Argentini, g. Alain Brian Bergant ter druga sekretarka Urška Učakar.

Predsednica doma, ga. Marjeta Senovršnik, je skupaj s člani odbora sprejela delegacijo in jim pokazala prostore doma. Na dvorišču se je zbralo precej članov in prijateljev doma, ki so se nato pomaknili v dvorano skupaj z gosti.

Najprej jih je predsednica pozdravila in na kratko orisala zgodovino doma in dejavnosti, nato je pa spregovorila dr. Jaklitsch ter izrazila veselje, da je lahko obiskala naš carapachajski dom ter se srečala z rojaki, ki k nam zahajajo.

Podali smo jim brošuri doma in osnovne šole Josipa Jurčiča, ki je neprekinjeno delovala do leta 2016 ter nekaj daril, v spomin na njihov obisk pri nas.

Ministrica se je zahvalila in še posebej pohvalila s spodbudnimi besedami, da naj kljub izzi- vom tudi v prihodnje z vso zagnanostjo uresni- čujemo načrte ter naj ostajamo povezani med seboj ter z domovino naših prednikov.

Sledila je pogostitev ob domači hrani in pijači ter ob prijetnem klepetu. Žal se je delegacija morala kmalu posloviti, ker so imeli še kar nekaj predvidenih obiskov in jih je čakal naporen dan.

Veseli smo bili gostov, saj je bil to pravzaprav prvi obisk po pandemiji.

Slovenski dom Carapachay

69. MLADINSKI DAN V SLOVENSKI VASI

V nedeljo, 26. septembra, smo v Slovenski vasi praznovali 69. Mladinski dan. Kakor poroča se je dan začel s sveto mašo, ki jo je daroval g. Toni Burja CM v farni cerkvi Marije Kraljice. Lepo je navdušil mladino za delo in vztrajanje. Seveda je tudi omenil škofa Slomška, ki je v nekaterih naukih zelo sodo- ben, čeprav je živel pred stopetdesetimi leti.

Nato smo se napotili proti domu, kjer je že čakala družba za dviganje zastav. Takoj za- tem so vsi hitro napravili v športna oblačila in začela so tekmovanja.

Dekleta so tekmovala v odbojki, predstavi- le so se štiri ekipe, fantje pa v nogometu z udeležbo petih skupin. Lepo vzdušje je bilo med mladimi, ker se nekateri že dolgo niso srečali, k temu je pa tudi pripomoglo lepo vreme, pa trava in lepa senca pod drevesi. Seveda ni manjkalo mate-čaja s pecivom in

še kakšne mize s tarokom.

Mize, ki so bile pripravljene na vrtu, so kar hitro bile zasedene. Bilo je kar precej družin in tega smo bili zelo veseli, ker je res vreme vabilo, da smo se po dolgem času spet lahko srečali in malo klepetali.

Zaradi omejitev in ukrepov na žalost nismo imeli skupnega kosila, a nismo hoteli tvegati s tem, ker je bil prvi mladinski dan po letu in pol. A na žaru ni manjkalo hamburgerjev in tradicionalne lanuške bondiole, pa tudi pecivo s kavico smo ponudili gostom.

Ob petih sta ekipi Slomškovega doma in San Justa -ekipa B- odigrali finale. V nogo- metu je pa po enajstmetrovkah zmagala domača ekipa: sanjuščani niso mogli pred našim vratarjem.

Ko se je malo stemnilo so se nekateri v ok- repčevalnici olajšali s pijačo in pecivom. Po pravici rečeno so nas komarji kar porinili z

nogometnega igrišča. Še malo glasbe in krat- kega kramljanja pri žaru in nato pa -kot ved- no- "pospravljanje".

Zahvaljujemo se mamicam za pecivo in vso pomoč, Društvu za nasvete in neutrudno delo pri vseh prireditvah.

Kot sem že prej omenil, ko smo začeli s pripravo za kulturni program še nismo ve- deli, kako bo glede pandemije. Zato smo se odločili za posnetek, ki se ga lahko še ved- no ogledate na našem kanalu YouTube na naslednji povezavi:

Še enkrat hvala za vašo prisotnost in se vidi- mo naslednje leto na okrogli obletnici!

AC

ODTISI 3 - 2021

KONJ NE – ZMAJ PA!

Slovenija ima nič koliko cerkvenih objek- tov; pravijo, da jih je skoraj tri tisoč. Med njimi so seveda v večini cerkve, cerkvi- ce in kapelice. Na njih oltarjih najde- mo mnogo podob ali kipov svetih mož in žena, ob njih pa tudi drugih bitij. Ne samo angelov, tudi mnogo živali. Težko si predstavljamo kip sv. Roka, ne da bi ob njem stal pes. Ali sv. Tri kralje brez kamel. Ali sv. Nežo brez jagenjčka, tudi sv. Mar- tina ne brez konja. Ne pozabimo še na goloba, jagnje in ovco (nikdar pa oven ali koštrun!), osla in vola, leva, orla, kačo!

Na romanju treh župnij, ko smo obi- skali nekaj cerkva po Gorenjskem, smo se ustavili tudi v župniji v Šenčurju. Ime izvira iz sv. Jurija, ki je tudi vedno na ko- nju in s sulico prebada kačo.

Tako je bilo v davnih časih, vse do tak- rat, ko je tam nekje sredi druge polovi- ce 19. stoletja v župnijo prišel nekdo iz Ljubljane preveriti, kako župnik opravlja svoje delo. Pa je opazil v oltarju konje- nika sv. Jurija, kako prebada kačo, sata- na. In prišel do spoznanja, da konj pač ne spada na oltar, da mora ven. Kaže, da je njegova beseda kar nekaj zalegla na škofiji in odločeno je bilo, da mora konj dol iz oltarja. Kljub temu, da so se Šen- čurci upirali in z vsemi močmi nasproto- vali takemu ponižanju, je padel ukaz, da mora konj stran. Zanimivo: kača-satan je pa smela ostati! Župljani iz Šenčurja so močno zamerili.

Tako je sv. Jurij iz konjenika bil dodeljen k pehoti, k infanteriji. Sicer res samo na oltarju, ker so potem njegov kip s konjem in kačo namestili v nišo nad glavni vhod v cerkev, kjer ga je prav dobro videti.

Kljub temu, da so se Šenčurci upirali in z vsemi močmi nasprotovali takemu ponižanju, je padel ukaz, da mora konj stran. Zanimivo: kača-satan je pa smela ostati!

Ko smo bili na obisku, oltarja nismo mogli videti, ker v glavnem oltarju ravno opravljajo restavratorska dela in je de- lovni oder prekrit s tančico, da lahko v cerkvi nemoteno potekajo liturgični ob- redi. Župnik Kokalj nam je med drugim razlagal, da bodo dela dolgotrajna; zav- lekla naj bi se vsaj eno leto.

Prišla pa je na dan nikoli potešena kri- vica izpred stoštiridesetih let: župnik in z njim aktivni župljani (pastoralni svet, ključarji in drugi – las fuerzas vivas) so se odločili, da izrazijo svoje mnenje – da mora konj nazaj na oltar! Obrnili so se na vse, ki odločajo o posegih v cerkve- no umetnost in arhitekturo tako v ško- fiji kot v državnih uradih za spomeniško varstvo in utemeljevali svojo zahtevo z mnogimi razlogi.

In so uspeli! Velmožje iz škofije in dru- gih uradov so dali prav ljudem iz Šenčur- ja in v restavriranem oltarju bo svetnik spet povišan v konjenika, kot se spodobi in je prav.

Bo pa potrebno počakati kako leto, da si ga boste ogledali. Pa to je še vedno manj, kot pa tistih sto štirideset let pešadije!

GB

IZŠEL JE ZBORNIK ZEDINJENE SLOVENIJE OB 30-LETNICI OSAMOSVOJITVE

Junija 1991 so se z razglasitvijo neodvisne države uresničile dolgoletne želje slovenskega naroda. Država, v kateri si Slovenec sam kuje usodo, je postala realna.

Tudi Slovenci, ki živimo zunaj matične domovine, smo jo dolga desetletja pričakovali in zanjo na različne načine delali.

Tok slovenske zgodovine je naše prednike pred 75 leti postavil na pot begunstva. Z neizmerno bolečino v srcu so stopili nanjo, ko so iz ljubezni do vere in svobode zapustili drago domovino. A niso je pozabili: v srcih so jo odnesli čez morje in jo kot domačo lipo vsadili na tujih tleh. Tu je zrasla v bogato drevo, ki so ga predali naslednjim rodovom in še danes živi in daje sadove.

Ob 30-letnici osamosvojitve Republike Slovenije želimo pokazati, kako smo Slovenci v Argentini pozdravili novo državo, kako smo jo spremljali na poti do samostojnosti in kako smo združili vse svoje moči, da bi jo naša druga domovina, Argentina, čimpreje priznala kot suvereno članico zbora narodov. Ta je bil namen orjaškega dela vseh Slovencev v Argentini, pod vodstvom društva Zedinjena Slovenija.

Zdaj gre za Slovenijo! - je bil vzklik očetov samostojne države. Tudi za našo malo Slovenijo tu, pod Južnim križem.

Bog te živi, Slovenija!

Ob 30-letnici razglasitve slovenske neodvisne in suverene države smo si uredniki Svobodne Slovenije zastavili cilj, da tudi mi ta jubilej primerno obeležimo. Pri tem smo želeli prikazati delo, ki so ga takrat opravili argentinski Slovenci, da so pripomogli k temu, da je Argentina kmalu priznala novo državo. Gornje besede so uvod našemu jubilejnemu zborniku.

Samostojna država Slovenija je bila že dolgo let v mislih in željah svobodnih Slovencev, ki so leta 1945 morali zapustiti domovino. Ta cilj je povezal Slovence iz vseh koncev svobodnega sveta, ki so, povezani z matično domovino, v ta namen delali, čeprav so se njihove sanje marsikomu zdele utopične.

Leta 1991 so se te želje uresničile in Slovenija je prvič v svoji dolgoletni zgodovini postala suverena država. Pot do tega dne ni bila lahka, za potrditev dosežene samostojnosti so bila potrebna celo slovenska življenja.

Te dogodke smo marsikateri izmed nas doživeli, jih z zanimanjem in tudi strahom spremljali, morda celo iz našega mesta prispevali svoje majhno zrno za novo državo.

O vsem delu, ki je bilo opravljeno v okviru skupnosti in društva Zedinjena Slovenija, pa so ohranjeni bogati arhivski dokumenti. Proces nastajanja Republike Slovenije je združil vse Slovence v Argentini, ne glede na razlike, ki so jih dolga desetletja ločevale. Združili in organizirali so vse svoje moči, da so argentinski javnosti povedali o novi državi in jo seznanili z dogajanjem v njej. Potrkali so tudi na vrata vseh argentinskih oblasti in tako aktivno promovirali čim hitrejšo uradno priznanje

nove samostojne Republike. Zbornik na 160 straneh prikazuje to delo in druge pomembne vsebine.

Uvodne pozdrave nam namenjajo predsednik društva Zedinjena Slovenija, Jure Komar, ki poudarja prispevek vseh Slovencev, razpršenih po svetu, k priznanju novo rojene Slovenije. Veleposlanik Republike Slovenije v Buenos Airesu, Alain Brian Bergant, izpostavlja dosežke mlade Republike v okviru evropskih in svetovnih organizacij, prav tako pa tudi v povezanosti z regijo Latinske Amerike. Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Helena Jaklitsch, se v svojih besedah zahvali Slovcem v Argentini za vztrajnost v volji za samostojno državo in za ohranjanje slovenstva na argentinskih tleh.

V tem jubilejnem letu je Republika Slovenija krovnemu društvu Slovencev v Argentini, Zedinjeni Sloveniji, podelila srebrni red za zasluge “za pomembno vlogo v slovenski osamosvojitvi in mednarodnem priznanju Republike Slovenije ter za 70 let dragocene ga ohranjanja slovenstva med Slovenci v Argentini”. V zborniku smo povzeli ta dogodek in utemeljitev priznanja društvu, ki je tudi priznanje vsem Slovcem v Argentini.

Med nami so še rojaki, ki so pred 30 leti aktivno delali za nastanek in priznanje nove države. Njihova pričevanja o tistih časih so neprecenljiv zgodovinski prispevek, ki združuje živ spomin s perspektivo in izkušnjami zadnjih treh desetletij.

Dr. Marko Kremžar je obudil spomin na skupno delo slovenskih krščanskih demokratov po svetu ter nas spomnil, da smo za svojo prihodnost in prihodnost svojih otrok odgovorni sami, a vedno pod varstvom nebeškega Očeta, kateremu smo hvaležni za 30 let slovenske države. Hvaležni smo mu za te spodbudne besede, ki jih je zapisal za zbornik malo pred odhodom v božje naročje.

Dr. Andrej Fink je v svojem prispevku izpostavil zgodovinske mejnike, preko katerih je slovenski narod končno prišel do dolgo pričakovane države.

Jernej Dobovšek, podpredsednik društva Zedinjena Slovenija v času osamosvojitve, je zapisal svoje spomine na dogajanje v tistem prelomnem času.

Gregor Batagelj, takrat član uredništva Svobodne Slovenije in odbora društva, je poudaril tudi delo poročanja o dogodkih v časih, ko še nismo imeli dnevnega dostopa do interneta, mobilnih telefonov in e-pošte.

Martin Sušnik je svoje razmišljanje usmeril na pomen demokracije, na izzive, ki jih na tem področju prinaša bodočnost in na potrebo resnice, brez katere ostane človek suženj svojih negotovosti in podvržen totalitarizmu.

Jože Lenarčič se je spomnil še odprtih vprašanj slovenske zgodovine, ki tudi po 30 letih samostojne držav in po navideznem padcu

komunistične oblasti ostajajo nerešena.

V času nastajanja nove države je bilo na različnih prireditvah izrečenih veliko besed o samostojni Sloveniji. Izražale so veselje ob nastanku nove države, ponos zaradi dolgoletne zvestobe slovenstvu, upanje v prihodnost. Ohranjene so v našem časopisu, od koder smo jih povzeli, saj so danes pravi dokaz in zgodovinsko pričevanje.

V poglavju Pot do osamosvojitve smo želeli pokazati po eni strani zgodovinske dogodke, ki so Slovenijo vodili na poti do osamosvojitve, vzporedno pa pokazati, kako je to pot spremljalo in o tem obveščalo naše glasilo Svobodna Slovenija.

“Delo za priznanje Republike Slovenije” je zgodovinske vrednosti, saj vsebuje gradivo iz arhiva Zedinjene Slovenije. V njem so pisma argentinski vladi in politikom, argentinskim osebnostim, razni dokumenti in publikacije, ki pokažejo orjaško delo Slovencev v Argentini, da so leta 1991 predstavili argentinskemu narodu in oblastem slovensko stvarnost in pripomogli, da je Argentina priznala Slovenijo.

Za zaključek pa še malo o tem, kar se je v jubilejnem letu dogajalo med nami v Argentini.

Skoraj enourni posnetek z naslovom “Slovenija, zapojmo ti!” je nedvomno pomemben dokument o 7 desetletjih bogatega življenja naše skupnosti v Argentini. Skrbno pripravljeno besedilo, ki spremlja fotografije in posnetke, je podroben opis življenja in dogajanja med nami za vse, ki jih zanima slovenska stvar.

In končno smo se ustavili tudi pri nagradnem natečaju, s katerim smo splošno publiko povabili na aktivno sodelovanje pri praznovanju 30. obletnice Republike Slovenije. Veseli smo bili odziva na naše vabilo!

Zbornik so obogatila tudi dela slovenskih umetnikov v Argentini. Prispevali so jih: Ivan Bukovec, Andrejka Dolinar, Marjetka Dolinar, Helena Klemenc, Andrej Makek, Tone Oblak, Branko Zavrtnik. V vsaki od njihovih stvaritev je prisoten košček Slovenije, njihovo delo priča o ljubezni do skupne domovine.

Z izdajo zbornika želimo ohraniti spomin in izraziti priznanje vsem, ki so med nami sanjali samostojno Slovenijo in so delali, da so se te sanje uresničile. Ponosni na njihovo delo upamo, da bo ta zbornik pripomogel k celostnemu razumevanju slovenske zgodovine.

Mariana Poznič - Jože Jan

ZDAJ GRE ZA SLOVENIJO!

Zbornik ob 30-letnici samostojnosti Republike Slovenije

BODI POZDRAVLJENA, SLOVENIJA!

Uvodne besede in pozdravi:

Jure Komar, predsednik društva Zedinjena Slovenija

Alain Brian Bergant, veleposlanik Republike Slovenije

dr. Helena Jaklitsch, ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu

SREBRNI RED ZA ZASLUGE

Republika Slovenija je ob 30-letnici podelila priznanje Zedinjeni Sloveniji.

RAZMIŠLJANJA OB 30-LETNICI

Mnenja, misli, spomini, vizija.

dr. Marko Kremžar I Hvaležni Bogu

dr. Andrej Fink I Mejniki na poti

osamosvojitve

Jernej Dobovšek I Ob 30-letnici razglasitve samostojnosti Republike Slovenije

Gregor Batagelj I Delo za osamosvojitve

je združilo vse Slovence v Argentini

Martin Sušnik I Demokracija, izziv za bodočnost

Jože Lenarčič I Najbolj varovana skrivnost, skrita, a vsem na očeh

BESEDE ZA SLOVENSKO DRŽAVO

Izrečene na naših prireditvah, nismo jih pozabili.

Jernej Dobovšek I govor na trgu San Martin I 30. 6. 1991

dr. Marko Kremžar I govor na trgu San Martin I 30. 6. 1991

Avguštin Vivod I SSK I 27. 6. 1991

Marjan Loboda I Hladnikov dom

Avguštin Vivod I Mendoza I 11. 8. 1991

dr. Andrej Fink I 20. 9. 1991

Tine Debeljak I Slovenski dan 1991

Odlomki raznih avtorjev.

POT DO OSAMOSVOJITVE

Tako je tednik Svobodna Slovenija obveščal o dogodkih.

DELO ZA PRIZNANJE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gradivo iz arhiva Zedinjene Slovenije.

PRAZNOVANJE 30-LETNICE

Tako smo v Argentini obeležili jubilej.

Slovenija, zapojmo ti!

Nagradni natečaj: Kaj mi pomeni Slovenija?

Likovni prispevki: Ivan Bukovec, Andrejka Dolinar, Marjetka Dolinar, Helena Klemenc, Andrej Makek, Tone Oblak, Branko Zavrtnik

ZDAJ GRE ZA SLOVENIJO!

Zbornik ob 30-letnici samostojnosti Republike Slovenije

Urednika: Mariana Poznič - Jože Jan
Oblikovanje: Leila Erjavec - Sofía Komar
Tisk: Talleres gráficos Vilko SRL
Zedinjena Slovenija - 2021 - Buenos Aires - Argentina
S podporo Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu

OB 60-LETNICI SLOVENSKEGA SREDNJEŠOLSKEGA TEČAJA RAVNATELJA MARKA BAJUKA

Skupina dijakov in profesor sedijo okrog mize v pisarni Slovenske hiše.

Štirideset dijakov sedi na klopih v veliki in svetli učilnici v novem posloppju v Slovenski hiši, nad tablo je križ, na steni visi zemljevid Slovenije.

Profesor in dijaki, vsak s svojega doma, imajo pouk preko spletnega omrežja.

To so tri različne slike iste učne ustanove. Vsaka slika prikazuje neko dobo dolge prehojene poti. To so različni trenutki v življenju slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka, ki je lani obhajal svojo 60. obletnico.

Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka je zaživel leta 1960. Razvil se je iz literarnega krožka, ki ga je na Pristavi v Castelarju imel Marko Kremžar za nekaj mladih. Krožek pa je bil sad počitniškega tečaja, ki sta ga pripravila za slovenske srednješolce prijatelja Milan Magister in Marko Kremžar, na katerega so se prijavili le trije mladi Slovenci.

Srednješolski tečaj, kjer je z vsakim letom raslo ne le število dijakov ampak tudi profesorjev, nosi ime ravnatelja Marka Bajuka, ki je ustanovil in vodil slovensko begunsko gimnazijo v begunskih taboriščih na Koroškem med leti 1945 in 1948.

O začetkih je ustanovitelj dr. Marko Kremžar, zapisal: kmalu potem ko se je tečaj utrdil kot ena od ustanov skupnosti, »/.../ sem v dogovoru s takratnim predsednikom Zedi-

njene Slovenije, pravnikom Božidarjem Finkom, vključil 'Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka' kot samostojno enoto, pod okrilje naše krovne organizacije.«

Leta 1960 je slovenski srednješolski tečaj deloval v Slovenski hiši, a tam še ni bilo učilnic. Tako se je spominjal prvega dne pouka bivši dijak dr. Janez Zorec:

»Pred staro hišo, v kateri je prebivala družina dr. Kačarja so bile visoke palme in tudi za vstopnim hodnikom je stala lepa palma, tik pred mrzlo sobo Slovenske kulturne akcije (SKA), kjer se je nekaj časa odvijal tečaj. V sobi so bila železna vrata, ki so se odpirala v stanovanjske prostore. Po stenah je bilo nekaj zemljevidov. Ob strani je stala knjižnica in v knjižnici je bilo nekaj izdelkov iz mavca, /.../. Tisto popoldne se nas je zbralo kar 28 dijakov. Rečeno je bilo, da smo prva generacija abiturientov Slovenskega srednješolskega tečaja v Buenos Airesu. Spravili smo se v omenjeno sobo SKA in tam posedli v polkrog na lesene stole, brez opornih miz. Ko sem se vzdramil, da bi bilo mogoče treba malo za beležiti, kar so govorili profesorji, sem moral pisati na kolenih.«

Prva leta je bil pouk v pisarnah in celo v veliki dvorani. Leta kasneje je monsinjor Anton Orehar zgradil učilnice v sprednjem delu zemljišča v Slovenski hiši. Ko je število dijakov še naraslo pa je bilo treba prilagoditi za učilnice tudi druge prostore v obeh stavbah. V letu 60-letnice so bili ti prostori prazni. Argentinska vlada je zaradi pandemije COVIDa razglasila karanteno, ki je bila v veljavi skoraj do konca šolskega leta. Če so bili prostori prazni pa ne pomeni da ni bilo pouka. Tako kot drugod, je tudi na slovenskem srednješolskem tečaju pouk potekal na daljavo, preko spleta.

V šestdesetih letih delovanja, kakor smo opisali ob začetku, so se spreminjale predvsem zunanje okoliščine, namen in načela pa so isti, učiti v slovenskem jeziku, učiti tudi

“

V šestdesetih letih delovanja, so se spreminjale predvsem zunanje okoliščine, namen in načela pa so isti, učiti v slovenskem jeziku, učiti tudi samo enega dijaka, če jih ne bi bilo več.

”

samo enega dijaka, če jih ne bi bilo več.

Ko gledamo na zgodovino srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka, zvemo, da je v teku šestdeset let učilo štiriindevetdeset profesorjev in katehetov. Vsak je obogatil in doprinesel svoj delček pri rasti tečaja. Ne moremo imenovati vseh, zato zapišemo tu le imena ravnateljev, ki so skozi leta vodili ustanovo in predstavljali profesorski zbor pred javnostjo. To so bili: dr. Marko Kremžar, prof. Alojzij Geržinič, Pavle Rant, lic. Marjan Schiffrer, lic. Tomaž Debevec, dr. Katica Cukjati, lic. Albin Magister, lic. Franci Markež, prof. Metka Mizerit, prof. Neda Vesel Dolenc in dr. Štefan Godec. Da se je pouk dobro razvijal so pomagali še tajniki, knjižničarki, arhivarka, reditelj in pomočniki. Vsem je stal ob strani odbor staršev. Vsi so, vsa leta, delali vestno, z veseljem in brezplačno. Ko pogledamo anale srednješolskega tečaja zvemo tudi, da je iz njega izšlo 1.384 abiturientov. A to so le številke, ki pa ne morejo prikazati pestrosti življenja, veselja in naporov, ki so povezani s tečajem.

Katera je nevidna nit, ki se je vila vsa ta leta, ki je spodbujala dijake in vzgojitelje, da so vztrajali skozi čas? Mislim, da se ne motim, če zapišem, da je bila to pri vseh ljubezen do Boga in do dijakov ter zvestoba do naroda, pri vseh sodelavcih pa tudi čut odgovornosti za nove rodove potomcev rojakov, ki so ob koncu komunistične revolucije zapustili dom, da so ohranili življenje, vero in svobodo.

Veronika Kremžar Rožanec

70 LET REVIJE »NAŠA LUČ«

Mesečnik »Naša luč« praznuje 70-letnico plodnega obstoja. Revija je namreč začela izhajati leta 1952 in je zasnovana kot slovensko narodno kulturna in duhovna vez med slovenskimi izseljenci, predvsem po Evropi. Revijo izdajajo Rafaelova družba, Zveza izseljenskih duhovnikov v Evropi ter založba Družina.

V sredo, 20. oktobra, je bila v prostorih galerije Družina okrogla miza z naslovom »Železni jubilej Naše luči«, pri kateri so sodelovali glavni urednik Naše luči msgr. Janez Pucelj, glavna urednica celovškega tednika Nedelja Mateja Rihter, dolgoletni urednik Naše luči Ljubo Bekš in zgodovinar Jurij P. Emeršič. Pogovor je vodila Helena Janežič.

Ob začetku okrogle mize je ministrica dr. Helena Jaklitsch podelila priznanje Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu reviji Naša luč, saj revija že 70 let predstavlja pomembno slovensko narodno kulturno in duhovno vez med Slovenci po svetu in v domovini ter prispeva k ohranjanju narodne identitete in kulturne dediščine med rojaki zunaj Slovenije. Ministrica je priznanje izročila souredniku Naše luči in ravnatelju Rafaelove družbe Lenartu Riharju.

Pri okrogli mizi je msgr. Pucelj izpostavil glavne vrednote, za katero skrbi revija: duhovno kulturo, slovensko kulturo in državnost. Povedal je tudi nekaj zelo zanimivih anekdot in pričevanj. Mateja Rihter je spregovorila o pomembnosti Naše luči in vsega tiska za ohranjanje slovenskega jezika v zamejstvu in po svetu. Ljubo Bekš se je spomnil vseh prejšnjih urednikov revije, Jurij Emeršič pa je povedal, kako je bila revija več desetletij pod drobnogledom partije in Udbe. O cenzuri je pričala tudi Helena Janežič, saj je videla zaplenjene izvode Naše luči, ki so še sedaj shranjeni v »D-fondu« Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani (knjige in drugi tisk, ki jih je partija prepovedala je posebno hranil direktor knjižnice).

V mesečnih številkah Naša luč objavlja temeljne članke s katerimi podpira kulturne dosežke znotraj slovenskih skupnosti v izseljenstvu, zgodovinsko raziskovalne članke, intervjuje, besedila, ki predstavljajo razvoj lastne ustvarjalnosti zamejcev in izseljencev, članke o dogodkih v domovini, komentar meseca, ki se dotika aktualnih tem, poročila o dogodkih kulturne in narodnostne vsebine in predstavitev dogajanj znotraj zamejskih in izseljenskih skupnosti.

Tednik Svoboda Slovenija, ki ima podobno misijo, želi, da bi Naša luč še dolgo let razsvetljevala življenje Slovencev po svetu. Vse najboljšše, Naša luč!

Jože Jan

IN MEMORIAM | *Marjana Batagelj, roj. Kovač*

Rodila se je 21. januarja 1926 v Novem mestu očetu Francu, sodniku, in mami Mariji, iz znane Konškove domačije na Trojanah. S šestimi leti se je družina preselila v Ljubljano, v šempetersko župnijo. Bila je ponosna tako na svoje Novo mesto kot na šempetersko Ljubljano.

Študirala je na poljski gimnaziji, maturirala pa 13. julija 1946 v begunskem taborišču v Servigliano.

Vsi člani družine so bili obdarovani z glasbenimi talenti. Marjana se je učila igranja na klavir, glasovno pa je znala najti poseben glas med soprani in alti. V taborišču se je učila igranja kitare in znala obogatiti kot malokdo petje s kitarско spremljavo. Prepevala je v Emigrantskem pevskem zboru, ki je leta 1946 obiskal Vatikan in pel pred papežem Pijem XII. V Buenos Airesu je pela tudi v SPZ Gallus.

V Buenos Aires je prispela 11. oktobra 1947 z ladjo Argentina, skupaj s sestro Katiko in še s šestimi Slovenci.

Tako kot je že v Ljubljani bila v Marijini kongregaciji, je tudi v Argentini bila članica Slovenske katoliške akcije in predavateljica na mnogih sestankih in zborovanjih.

V Buenos Airesu se je poročila s Slavimirjem-Slavcem Batageljem in si ustvarila družino.

Z opravljenim učiteljiščem je takoj delovala v vrtcih begunskih taborišč, potem pa bila

dolga leta učiteljica in voditeljica osnovne šole nadškofa dr. Antona Bonaventure Jegliča v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Ko so si mlade družine ustvarjale svoje domove izven glavnega mesta in je dotok novih učencev v šolo začel usihati, je uvidela potrebo po spremembi v učenju slovenskega jezika. Vedno več je bilo narodnostno mešanih družin, kjer slovenščina ni bila glavni jezik. V svojem iskanju po slovenskih in tudi španskih virih o učenju tujih jezikov, je za potrebe slovenske skupnosti v Argentini razvila popoln program učenja slovenščine za učence, ki ne govorijo jezika in ga poimenovala »ABC po slovensko«. Njen zgled in program so potem prevzeli po raznih slovenskih šolah po Argentini. Radi so jo vabili na roditeljske sestance po okrajih, da jim je predavala.

Skrb in ljubezen do otrok jo je pripeljala tudi med sodelavce Božjih stezic (dolgo let je urejala in odgovarjala na pisma otrok v imenu »spoštovanega gospoda urednika«, kakor so bila pisma naslovljena) in Duhovnega življenja. Tudi v raznih zbornikih in koledarjih Svobodne Slovenije je zaslediti njene članke. Najbolj odmeven je izsek iz njenega osebnega dnevnika iz časa odhoda iz Slovenije in begunstva.

Ko se je družina preselila v Castelar, je dol-

ga leta bila referentka za mladino v odboru Društva Slovenska pristava.

Vedno je bila globoko socialno čuteča oseba, zato je njeno ime najti med ustanoviteljicami Zveze slovenskih mater in žena. Tudi sama je je stopila v akcijo, kadar je bilo zaslediti osebe ali družine, ki si niso same mogle pomagati, da so s skupnimi močmi mnogih neznanih dobrotnikov prišle do najnujnejše oskrbe.

Zadnja leta ji bolezen ni dopuščala, da bi se udeleževala prireditev in sledila javnemu življenju. Končno jo je Bog poklical dne 10. oktobra 2021. Naj ji bogato poplača vse njeno delo in življenje!

GB

PRISTAVSKE MAGNOLIJE SO POTOVALE V MENDOZO

Celih pet let je minilo, odkar smo se na pri-stavskem odru prvič predstavile Jeklene ma-gnolije.

Imeli smo željo (in iz Urada za Slovence po svetu odobrena sredstva), da bi potovale v Slovenijo in našo igro predstavile tudi tam. A ker nam pandemija tega ni dovolila, smo prilagodile načrte sedanjim možnostim in se odločile, da gremo v Mendoza.

Martin Križ, naš zastopnik, se je zavzel za organizacijo potovanja in moramo priznati, da je bilo vse tip-top: prevoz, prenočišče, iz-leti in hrana.

Potovanje je bilo res enkratno. V četrtek zvečer smo se odpeljali z avtobusom, z nami so bili tudi spremljevalci, ki so hoteli malo na oddih. Zelo lepa družba s katero smo uživali to potovanje. Na avtobusu smo peli, pili, se po-

govarjali, molili, spali, tako je bila pot krajša.

V petek smo po dolgi vožnji prišli do Potre-rillos, kosili v hotelu, se okrepili in nato šli v slovenski dom, kjer so nas toplo sprejeli vedno lepo razpoloženi in dobrosrčni pred-sednik Tine Šmon in člani doma.

Pripravili smo oder in imeli generalko. Za Gabi Bajda Križ je bil to izreden dogodek, saj že dol-ga leta ni nastopila na tem odru. Na obrazu so se ji poznali občutki melanholije in veselja.

Po zasluženem počitku smo naslednji dan šli vsi skupaj na izlet v park Independencia, v Cer-ro de la Gloria in na ogled prekrasne cerkve v El Challao, kjer smo skupaj zapeli Marija skoz’ življenje. Po izletu pa hitro igralke, frizerki in Audio Pristava v dom za pripravo igre.

Ob 20.30 sta vse navzoče pozdravila Zofija Štumberger in Fric (Federico Šmon) in zastor se je odprl. Igra je pritegnila mnogo gledalcev, poskrbeli smo pa za to, da so jo lahko razume-

li tudi tisti ki ne znajo slovensko; scenarij smo prevedli v španščino (gospa Cirila Žužek) in prevod predvajali na ekranu (Mati Rožanec).

Po končani predstavi sem se zahvalila vsem sodelavcem: šepetalcema Eriki Čeč in Milošu Mavriču, frizerkama Ludmili in Nadiji Smrdelj ter Ivu za lasulje, Miki Križ za maskiranke, Ma-risi Cionci Žužek za rekvizite, Audio Pristava za zvok (Adrijan Gaser in Mati Rožanec), go-spe Cirili Žužek za prevod, Marjani Petkovšek za oblikovanje programa, mojim magnolijam (Andrejka Puntar, Viki Selan, Gabi Bajda, Cvet-ka Češarek, Beti Petkovšek) in seveda mendoš-kemu domu za sprejem, pa še vsem, ki so nas prišli gledat in Uradu za Slovence po svetu.

Pozdravil nas je predsednik doma Tine Šmon in izmenjali smo si darila: s Pristave smo v Mendoza prinesli našo brošuro ob 50-letnici doma, oni so nam pa podarili lepo oblikovan krožnik, delo družine Nemanič. Nato so nas pogostili z okusno večerjo in se-veda odličnim vinčkom.

Naslednje jutro smo se zopet srečali pri maši. Po maši smo v klepetu z Mendoščani izvedeli za odmeve igre, kakor npr. da so punčke prišle domov in se česale z navijači in viklarji. Pove-dali so nam tudi, da smo z igro spodbudili, da je v domu zopet zaživela družabna plat.

Po maši so nas pogostili s skupnim zaj-trkom. S težkim srcem smo se poslovili, saj je

v Mendoza vedno lušno. Odpeljali smo se v Uspallato, šli do nacionalnega parka Aconca-gua in Puente del Inca, kjer seveda ni manj-kalo skupnih slik, petja in dobre volje.

V ponedeljek nas je Franci (Bundo) Šmon povabil v vinarno Peñaflor-Trapiche in nam z navdušenjem pripovedoval o trtah, grozdju in vinu, ki je že od vsega začetka del božjega stvarstva, saj je Kristus rekel, da je on Trta mi mladike, in se sam upodobil v vinu in kruhu. Spoznali smo, koliko je različnih vrst grozdja, trt in vin, in da se vse lahko ceni kot božji dar. Razkazal nam je proces od trgatve pa do izva-žanja vina. Seveda smo vino pokusili, odlično nam je teknilo!

Peljali smo se na okusno kosilo za slovo, od tam pa kar na avtobus in nazaj domov. Z ža-lostnim srcem smo zapeli: »oj zdaj gremo, oj zdaj gremo, nazaj še pridemo.... »

Hvala lepa, Mendoščani, za tako lepo sni-denje, za družbo in vsem, ki ste nas spremlja-li. Krasno smo se imeli. Lapu ja blu...

M. Zurc

OkrOgle OBLETNICE | Dan suverenosti (25. 10. 1991)

Pred 30 leti, 25. oktobra 1991, je po osa-mosvojitveni vojni Slovenijo zapustil zadnji vojak Jugoslovanske ljudske armade. To je eden ključnih dogodkov v procesu osamo-svojitve Republike Slovenije, zato se od leta 2015 vsakega 25. oktobra praznuje “Dan su-verenosti” in je ta dan tudi državni praznik.

Po razglasitvi samostojnosti Slovenije, 25. junija 1991, in napadu Jugoslovanske ljudske armade (JLA) na Slovenijo, 27. junija 1991, je prišlo do desetdnevne vojne, ki so ji sle-dila pogajanja na Brionih med razpadajočo Jugoslavijo, Slovenijo in Hrvaško. Pogajanja so bila zaključena 7. julija 1991 s podpisom t.i. brionske deklaracije, s katero so bila osa-mosvojitvena dejanja v Sloveniji zamrznjena za tri mesece. Do izteka dogovorjenega roka so jugoslovanske oblasti spoznale, da Slo-venije ne bo mogoče zadržati v Jugoslaviji, zato so pričeli pogovore o odhodu JLA s slo-venskega ozemlja. Zadnji vojak agresorske Jugoslovanske armade je slovensko ozemlje zapustil v noči s 25. na 26. oktober 1991, ko je iz koprskega pristanišča odpljula še zadnja ladja z vojak.

Predsednik vlade Republike Slovenije, Ja-nez Janša, je ob tem prazniku na vse Sloven-ce naslovil poslanico:

...Bratje! Naša pomlad gre iz tal, Bistra ko burja, močna ko val: V naša domovja se je zagnala, Tmo razklala, sonce skovala, Sonce – kralja Matjaža dan. (Rudolf Maister Vojanov, Naprej)

Spoštovane državljanke in državljani, Slo-venke in Slovenci!

Letos se spominjamo nekaj veličastnih mej-nikov v zgodovini slovenskega naroda. Med-nje, vredne spominjanja in proslavljanja, sodi, po zmagi v vojni za Slovenijo, umik agresorske jugoslovanske armade iz Slovenije.

Petindvajsetega oktobra 1991 je bil lep sončen dan, s pesnikom in generalom Mais-trom bi rekli “kralja Matjaža dan”. Leteli smo s helikopterjem nad avtocesto proti Postojni in opazovali zadnjo kolono jugosoldateske, ki se je umikala proti koprski luki. Veličasten dan, s katerim smo dosanjali svoje sanje in sanje mnogih generacij pred nami in dobili dokončno potrditev zmage v vojni za Slo-venijo. Glede odhoda jugoslovanske vojske smo se spretno pogajali, tako da smo jih pri-morali, da so v Sloveniji proti pričakovanjem pustili za pol milijarde ameriških dolarjev opreme, ki smo jo nujno potrebovali.

Govorili so, da so odšli goli in bosi. A goli in bosi smo bili tudi mi, le nekaj mesecev prej. Beograd je novi slovenski vladi nenehno gro-zil, ji odvzemal pristojnosti na obrambnem področju, razorožil TO, pošiljal slovenske nabornike daleč v tuje kraje ter z dejanskimi aktivnostmi armade in obveščevalnih služb ustvarjal izredne razmere. Ne glede na to smo uspeli, ker smo verjeli v svoj prav, v cilje, ki smo si jih zastavili kot narod. Z neprimerno slabšo oborožitvijo smo se pogumno uprli in v nekaj dneh oboroženih spopadov – pred-vsem zaradi uspešnih zasegov večjih količin orožja iz skladišč jugoslovanske armade - obrnili situacijo sebi v prid. In jo tako ohr-a-nili vse do umika agresorske jugoslovanske armade iz Slovenije.

Petindvajsetega oktobra 1991 smo de-jansko postali svobodna, samostojna in su-verena država, brez tuje vojske na svojem ozemlju. To je bil privilegij, ki takrat ni bil dan vsem državam v Evropi. V vojaškem smis-lu smo postali močni in posledično varni. Sposobni smo bili braniti vsako ped sloven-

ske zemlje, če bi bilo potrebno. Imeti dobro opremljeno in izurjeno vojsko je nujen pogoj suverenosti, a še ni zadosten. Potrebno je imeti precej več, predvsem pa sposobnost stopiti skupaj in izkazovati pripadnost skup-nosti. In mi smo to imeli. Zato zahvala vsem za dan, ko smo dosanjali svoje sanje: pri-padnikom Teritorialne obrambe, pripadni-kom Manevske strukture narodne zaščite, pripadnikom organov za notranje zadeve, ci-vilne zaščite in upravnih organov, podjetjem in občanom, ki so prispevali svoja tehnična sredstva za potrebe obrambe, medijem, ga-silskim in lovskim društvom, političnim obla-stem na vseh ravneh ter slovenskim rojakom v zamejstvu in po svetu. Poseben poklon vsem, ki so za zanjo v vojni za Slovenijo daro-vali svoja življenja.

Drage državljanke in državljani, to je bil čas, ko so bili v ospredju skupni ci-lji, solidarnost, enotnost, pripadnost skupnim vrednotam. Le v takem družbenem kontekstu so mogoči zgodovinski presežki, kakršen je na primer izgon tuje vojske s slovenske zemlje. Naj nam ostanejo te izkušnje tudi za vnaprej kot zgled in naj nas navdajajo s ponosom.

Danes je Slovenija v bistveno drugačnejših razmerah kot petindvajsetega oktobra 1991. Je članica EU in Nata, predsedujoča Svetu Unije, sooblikuje velike razvojne procese v zavezništvu, a tudi išče rešitve za težave in negotovosti, ki se kopičijo tudi na varno-stnem in obrambnem področju. Skupnemu varnostnemu dežniku bomo morali prispe-vati več, kakor tudi povečati lastno odpor-nost, da se bomo sposobni sami ubraniti – kot smo bili sposobni pred tremi desetletji! Takrat smo zmogli izziv časa, ni razloga, da ga danes, ko imamo za to več možnosti, ne bi.

Danes je dan, ko praznujemo dogodek, ki nas povezuje. Naj ostane samostojna in su-verena Slovenija varen in prijazen dom za vse, ki jo imamo radi!

Bog živi Slovenijo.

Osrednja državna slovesnost za Dan suvere-nosti 2021 je bila v Kopru. Program so soob-likovali Orkester Slovenske vojske, Policijski orkester, Otroški pevski zbor Osnovne šole Koper, Učiteljski pevski zbor Deve, ženska vokalna skupina Korala, Plesna šola Fiona, Plesno akrobatska skupina Flip, igralec Mak Tepšič in solistke Anika Horvat, Ana Dežman in Štefica Stipančević. Slavnostni govornik na proslavi je bil minister za obrambo Republike Slovenije, mag. Matej Tonin.

“Dan suverenosti je velik praznik za vse, ki ljubimo svojo domovino. Je priložnost, da se spomnimo vseh, ki so skozi dolga stoletja verjeli v idejo samostojne Slovenije. Slavimo tiste, ki ste z orožjem in za ceno lastnih živ-ljenj branili našo mlado državo,” je v začetku govora opomnil minister Tonin. “Samostoj-ne Slovenije ne bi bilo brez oboroženega od-pora. Zato gre na tem mestu moja velika zah-vala vsem, ki ste domovino pripravili, da smo se zmogli zoperstaviti agresiji Jugoslovanske armade. Vsem domoljubom, ki so zaradi udejstvovanja v vojni za Slovenijo utrpeli trajne zdravstvene posledice ali za domovino žrtvovali svoja življenja, mora država izkazati najvišje spoštovanje,” je še dodal minister.

Zbral: Jože Jan

Viri:
Wikipedia
gov.si
vestnik.si
demokracija.si

KOLEDAR

31. oktobra

Pristavski dan

7. novembra

60. Mladinski dan v Našem domu

13. novembra

Zaključek SSTRMB

OSEBNE NOVICE

DIPLOMA

17. septembra je na UBA (*Universidad de Buenos Aires*) dokončal študij **Andrej Cukjati**. Diplomiral je kot Geolog (*»Lic. en Geología«*). Čestitamo mu in želimo mnogo uspeha.

KRST

V soboto, 9. oktobra sta bila v župniji Medalla Milagrosa (Adrogué) krščena dvojčka **Zofija in Sebastijan Poglajen**. Očka je Aleksander in mamica Gabriela Lavagnino. Zofiji sta bila botra Irena in Lojze Poglajen, Sebastijanu pa Erika Dellacasa roj. Poglajen in zakonca Sabrina in Adrián Lavagnino.

SMRTI

3. oktobra, na rožnovensko nedeljo, je v 90. letu starosti v Bogu zaspal gospod **Stane Snoj**.

V nedeljo, 10. oktobra 2021, je Bog poklical go. **Marjano Batagelj roj. Kovač** (95).

Naj počivata v miru!

18., 19. IN 20. NOVEMBRA

MARTINOVANJE

MENDOZA - ARGENTINA

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

VESELJE

Slovenski dan je mimo in vsi smo veseli, da se je letos lahko praznovanje vršilo v živo. In z obiskom ministrice za Slovence po svetu! Na kaj takega si pred kratkem nismo upali niti misliti, saj smo bili zaradi pandemije predolgo časa zaprti doma. Upajmo, da se bomo lahko počasi vrnili v normalno življenje.
Od ranega jutra pa do večera je slovenski dan potekal v veselem srečanju prijateljev. Gotovo ste večkrat trčili kozarce in - kakor največji slovenski pesnik - napili:

Nazadnje še, prijat'li,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbrat'li,
ki dobro v srcu mislimo!
Dokaj dni
naj živi
Bog, kar nas dobrih je ljudi!

Poglejmo, kaj nam o veselju govorijo pregovori:

- **Kdor ni užil žalosti, ne zna ceniti veselja.** (*slovenski pregovor*)
- **Kjer seješ ljubezen, zraste veselje.** (*William Shakespeare, angleški dramatik*)

- **Kadar se pojavi veselje, mu moramo odpreti vrata in okna, ker nikoli ne pride ob nepravem času.** (*Arthur Schopenhauer, nemški filozof*)
- **Kdor se veseli sosedove nesreče, kmalu lastno nesrečo objokuje.** (*španski pregovor*)
- **Veselje bo tvoja večerja, če si koristno preživel dan.** (*Tomaž Kempčan, nemški menih in mistik*)
- **Veselje ni v rečeh, temveč v nas.** (*Richard Wagner, nemški dramatik, pesnik, pisatelj in operni skladatelj*)

- **V praznem želodcu ni veselja.** (*španski pregovor*)
- **Kdor hoče uživati veselje, ga mora deliti z drugimi.** (*George Byron, angleški pesnik*)
- **Kadar si vesel, samega sebe ne prepoznaš. Kadar si žalosten, te ne prepoznajo drugi.** (*angleški pregovor*)
- **Prijateljstvo poveča veselje in zmanjša žalost.** (*sir Francis Bacon, angleški filozof, pisatelj in zgodovinar*)
- **Ena ura veselja prežene deset dni žalosti.** (*Latinski pregovor*)

Pripravil: Jože Jan

DUHOVNA MISEL - Med pametjo in norostjo

Večkrat slišimo, da je statistika nezanesljiva reč, mnogi jo uvrščajo celo med laži. Po drugi strani pa vemo, da številke ne lažejo. Gotovo je torej težava predvsem v interpretaciji, pa seveda tudi v raznih anketnih vprašanjih, s katerimi so manipulacije tako rekoč neomejene. To vidimo zlasti v javnomnenjskih raziskavah, ki so v Sloveniji še posebej močno politično orodje največjih medijskih hiš in njihovega bolj ali manj prikritega ideološkega usmerjevalca. S temi raziskavami, objavami in razlagami javno mnenje veliko bolj ustvarjajo kot merijo. Tako vidimo, kako velike razlike v primerjavi z dejanskim stanjem prinašajo njihove meritve še dan pred volitvami. Ko jih te postavijo povsem na laž, jih nihče ne kliče na odgovornost. Še več, znova se njihovi avtorji pojavljajo v raznih oddajah in z raznimi besednimi kolobocijami še nadgrajujejo svoje zlagano politiziranje. Volitve po definiciji štejemo za najbolj zanesljivo meritev javnega mnenja, saj ne gre za vzorec tisoč ljudi, pač pa za vse državljane

z volilno pravico, ki gredo volit. Pa pogledajmo še en javnomnenjski primer. V Sloveniji zlahka opazimo, da so na vrhu lestvice najbolj priljubljenih politikov mnogokrat ljudje, ki zanje komaj vemo. Po drugi strani pa: če neko stranko voli četrtna volivcev, kako je mogoče, da državnik, ki jo vodi in ki je med najbolj medijsko izpostavljenimi ljudmi, v anketah nima zagovornikov in ne prestando pada z dna lestvice. Verjetnostni račun neizprosno pove, da bi se morala ta četrtna pokazati tudi pri tistih tisoč klicih, ki jih za anketo opravi neko podjetje. Kje se realnost prilagodi željam in potrebam skritih odločevalcev, ne vemo. Prihodnje leto bo v Sloveniji cela vrsta volitev, tako da gornje spraševanje ne bo odveč, čeprav to ni bila predvidena tema za tale uvodnik. Misel nas je na statistiko napeljala zaradi podatkov o precepljenosti. Ta podatek namreč, da Slovenija s komaj petdesetimi odstotki cepljenih caplja na repu Evrope, pa je številka, ki je ni mogoče ovreči. To odpira veliko vprašanj o Slovencih in o

SLOVENIJA 30

54. OBLETNICA SLOVENSKE PRISTAVE

V nedeljo 31. oktobra 2021

Kdo je sanjal slovenske sanje ... ?

- 09.45 Zbiranje gostov
- 10.00 Pozdrav in dviganje zastav
- 10.30 Sveta maša (na prostem)
- 11.30 Kulturni program (na prostem)
- 13.00 Kosilo in prosta zabava

Vsi prisrčno vabljeni!

Prijave za kosilo do četrtka 28. oktobra:
Gabi: 011 4075-4395

Slovenska Pristava, Republika de Slovenia 1847
Castelar, Buenos Aires

S sofinanciranjem Uradu vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

60. mladinski dan

7.11.2021

08.00 - SV. MAŠA
09.15 - DVIGANJE ZASTAV
09.30 - ZAJTRK
10.30 - KULTURNI PROGRAM
11.30 - ZAČETEK TEKMOVANJ
OD 18. URE DALJE - PROSTA ZABAVA!

VES DAN - HRANA, DRUŽBA IN ŠTEVILNA PRESENEČENJA

naši mladi državi. Vsi vemo, da je histerija proti cepljenju močna tudi po drugih zahodnih državah, a nikjer ni tako uspešna kot v Sloveniji. Malo ljudi je pri nas, ki bi zavrnili zdravniško pomoč, ko jo potrebujejo. Tudi tisti, ki so v bolnišnicah zaradi epidemije – in ti so v veliki večini necepljeni – jo več kot očitno na koncu sprejmejo. Da bi se pravočasno cepili, to pa ne. V tej razliki tiči neko veliko nesorazmerje, velika nelogičnost, ki dokazuje, da je prejšnjemu sistemu »sprememba narodnega značaja« vendarle uspela bolj, kot smo si predstavljali. Toliko ljudi zna pametno razmišljati o skrbi za svojo hišo, o svojem gospodinjstvu in nešteti drugih rečeh. Ko jih v svoj primež vzame usklajeno delovanje režimskih medijev, raznih varuhov, sodišč, opozicije in pouličnih nasilnežev, pa vidimo, kako malo jih ohrani mirno kri in trezno glavo. Še ko gre za njihovo lastno zdravje! Upajmo, da streznitev vendarle pride in da bo prihodnje leto uspehe žela zdrava pamet.

Lenart Rihar - Naša luč

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

briganti
PREMIUM LEATHER SHOES

GOLOMAX
SUPERMAYORISTA DE OFERTAS

CKC
LABORATORIOS CKC
ARGENTINA S.A.

CA
CONSULTORES
ASOCIADOS

oblak